

Ügyfélszolgálat a biztosítónál

Evente csaknem ötvézeren keresik fel személyesen vagy telefonon az Allami Biztosító öt évvel ezelőtti megalakult ügyfélszolgálati irodáját, felvilágosítást kérve a biztosítással kapcsolatos ügyes-bajos dolgaikban. Az érdeklődők száma nem csökkent az elmúlt 5 évben, a panaszoké és a pereké azonban igen — mondották a biztosító hétfői sajtótájékoztatóján. A biztosító szakemberei rendszeresen elemzik a panaszokat, hiszen azok következtetésére is lehetőséget adnak. Egy évvel ezelőtt a közérdekű bejelentése nyomán vezették be például — az 5 napos munkahét általánossá válásával egy időben — a szombati ügyeleti rendszert, s kiépítették az üzenetregisztráló automaták hálózatát. Dár az ügyintézését gyorsító rendelkezések jó részét beválták, még mindig gyakran panaszra ad okot a késedelmeskedés, s az, hogy a károsultak éppen a legnehezebb helyzetben nem kapnak a biztosítótól gyors anyagi támogatást. A kellő tájékozottság hiánya miatt még sokszor előfordul, hogy a lakásbiztosítás alapján a biztosítottal olyan károokra kérnek térítést, amelyeket a biztosítási feltételek kizárnak. Nem vonatkozik ugyanis a biztosítás a leszakadt polcra, az azon levő törékeny tárgyakra, s a mosdókagylókra sem.

Gyakran előfordul, hogy éppen a bejelentések nyomán vizsgálják meg az egy-egy biztosítási iródozatot. A panaszok nagy számban, ugyanis arra kitérnek, hogy kiélegetetlen biztosítási igényekről van szó. Ezek óta felvetik az ügyfelek például, hogy nem köthető jégbiztosítás a családi házak, hétfői nyaralók telkén levő gyümölcsösökre. Ugyancsak sürgetik a ház körül tartott használatokra is a biztosítási lehetőség kidolgozását. A biztosító szakemberei foglalkoznak ezekkel a témákkal, s rövidesen kidolgozzák a megfelelő módokat.

Földben a kábel

A szolnoki papírgyár rekonstrukciója során elkészültek a kivitelezők a felújított gépeknek és az új üzemcsarnokba "visszaolt" korszerű berendezéseknek áramot szolgáltatató elektromos hálózat gerincének kiépítésével. A bővítés után a szolnoki gyár az ország legnagyobb papíripari üzemé lesz, ami áramfogyasztásában is megnyilvánul: teljes üzemeltetéséhez 16 megawatt energiára lesz szükség. A Magyar Kábel Művek külföldi licenc alapján hazánkban eddig még soha nem gyártott, különlegesen nagy — ötszáz négyzetmilliméter — keresztmetszetű kábelt készített.

A kábelt a TITÁSZ szolnoki Gépi Áramfogadó központjából vezették két nyomvonalon, a gyár területén épített transziórállomásokon át, s a gyárak során összesen huszonhat kilométer hosszú vezetékét fektették le. A kábelárók megadásához — vállalkozó cég nem akadva — KISZ-védnökség keretében nyújtottak segítséget a szolnoki fiatalok.

Hol kezdődik az energiagazdálkodás?

A röngvülés már-már ünnepléves fogalomtételhez hasonlított. Az előadó borulátóan elemezte a világ energiagondjait majd az energiahordozók áremelkedésének a vállalati gazdálkodásra gyakorolt hatása miatt kesergett. Aztán elmondta: hogy a minan amikor belépett a könyvelésbe, csaknem megszédült a hőstől. Szóval tette, hogy egyik-másik gépkezelő olykor tíz-húsz perces várakozása alatt is járta a kocsit motorját. Azt pedig már szemrehányóan emlegette, hogy a mellékfelvételekben — a kiadott vállalati körlevél ellenére — sokan elfelejtik lekapcsolni a villanvt. Amikor azt észlelte, hogy szavain mindenki elgondolkodik, befiejezte a példázást.

Példákban evévként sem vagyunk szegények. De — a világ csaknem minden országához hasonlóan — nekünk is meg kell tanulnunk, hogyan gazdálkodhatunk ésszerűbben az energiahordozókkal. Márcsak azért is, mert a termelés gazdaságosságának egyik meghatározója a termékek előállításához felhasznált energia mennyisége.

Nem csoda hát, ha napainkban mind több járási, városi és megyei népi ellenőrzési bizottság vizsgálja, hogy a vállalatok, szövetkezetek és intézmények hogyan valósítják meg az energiatakarékossággal kapcsolatos kormányprogramot? Az ország tapasztalatok összegezése előtt is tanulságos lehet, ha egy-egy bizottság tapasztalatait elemezzük — az általánosítás igénye nélkül.

A Vas megyei Népi Ellenőrzési Bizottság összefoglaló jelentését olvasva például megállapíthatjuk, hogy az energiatakarékosságban tapasztalható némi előrelépés. Mind több vállalatnál és szövetkezetnél készítenek energiatakarékossági programot, ám ezek tervszerűsége iórészét csak a nagyvállalatokra jellemző. Am a nagyüzemekben sem jelölik meg előre és számszerűen, hogy az energiatakarékosságtól milyen eredményeket remélnek.

A gyakorlati emlegetett szemléletváltozásra több példa akad. de a népi ellenőrök azt is megállapították, hogy az eredményeket csak ott kísérik figyelemmel, a célokat ott

vetik egybe a valósággal, ahol az intézkedési tervek megalapozottak. Mert látszat-intézkedésekkel nem lehet előrelépni.

Az energiagazdálkodás a veszteségek feltárásával kezdődik. Ebben pedig nem ielkeskednek a vállalatok. Némelyek csak odáig jutottak, hogy számba veszik a veszteségeket, de a konkrét intézkedések rendszerint elmaradnak. Hiába állítják meg például, hogy a vállalati gépkecsik évente többször (de inkább több tucatszor) a megengedettnél több üzemanyaggal teszik meg az előírt távolságot, ha azt nem követi mindig felelősségre vonás.

A szemléletváltozás fogvatékoságaira jellemző, hogy sok vállalatnál és szövetkezetnél veszteségelhárítás nem szerepel az éves munkatervben, rendszerint nem is hiányolják ezt a tevékenységet. Pedig az iránvító és felügyeleti szervek iránvelekkel és tájékoztatókkal segítik a korszerű energiagazdálkodást. Csak hát be kell látnunk, e munka személyi és szervezeti feltételei nem mindenütt adottak. Mert aligha képzelhető el, hogy ezt a teljes embert (és főként jó felkészültséget) igénylő feladatot kapcsolt munkakörben is el lehet látni. E tevékenységet hol a gépkecselőadó, hol pedig egy-egy üzemvezető végzi, már amennyire képes erre, illetve idejéből futia.

Tény viszont, hogy egyre több vállalat és szövetkezet már nem tekinti periférikus területnek az energiagazdálkodást. Ebben persze az árak emelkedése és a felhasználási korlátozások játszották a döntő szerepet.

Szólni kell arról is, hogy a tervszerűbb energiagazdálkodás elengedhetetlen feltétele a korszerű (és olykor költséges) műszerellátottság megteremtése, amire a jelenlegi körülmények között nem minden vállalat és szövetkezet pénzből futia. Hiszen az ésszerű energiatermeléshez olykor több tíz- vagy százmillió forint értékű energiatermelési és energotechnológiai korszerűsítésre van szükség. A nehézségeket nem vitatja senki, tartalékok azonban még vannak.

Császár N. László

Rendhagyó közgyűlésen

Munkás áfész alakult Szegeden

Kicsit eltérő volt a szokványos gyűlésektől a szegedi munkás áfész megalakulása. Mint már hírt adtuk, hat szakcsopórt kivált a Szeged és Vidéke Áfész-ből, s önálló gazdálkodásba kezd jövő év januárjától. Majdnem egy esztendőig előkészítő bizottság munkálkodott, hogy minden meglegyen az új szövetkezet indulásához. Először a vagyon, vezetőiségekre, tisztségviselőkre tett javaslatot, s vasárnap délelőtt Szegedre invitálták a külön gazdálkodást kérő tagokat.

Az Ifjúsági Házban tartott összejövetelre a távolabbi városrészekből, községekből különböző busszal érkeztek a meghívottak. Csaknem hatszázan szorongtak a nagyteremben, mikor némi késéssel elkezdődött az alakuló közgyűlés. Szivéri István levezető elnök bevezetője után dr. Ugrin Béla a MESZÖV vezető jogtanácsosa fölolvasta a készülő alapszabály tervezetét, amelyet a résztvevők szó nélkül elfogadtak. Később is haladt minden a szokásoknak megfelelően, kérték a népet, hogy kézfeltartással jelezze szándékát, s a teremben ülők mindezt meg is tették. Csak akkor támadt némi nyugtalanság, mikor arra akarták rávenni az új szövetkezet tagjait, hogy láthatlanból válasszon magának vezetőket, iránvítókat. Amikor az elnökre, a népes igazgatóságra és a többi vezető beosztásokra kellett volna szavazni a tagoknak, akkor a hátsó sorokból többen bekiabáltak és föl is álltak, hogy álljon meg a menet, legalább látni szeretnék ki az, akit megválasztanak. Hatalmas taps után módosult a menetrend, az új tisztségekre jelöltek ezután kimentek az elnöki pódiumhoz és megmutatták magukat. (Sokaknak mint például Bihari József, Varga László, dr. Malik Miklós, csak a kilétét kellett fölfejni, hiszen jól látható helyen az elnökségben ültek.) Aztán még a bejelentő elnevezést kért a szavazóktól, hogy az igazgatóság egyik tagját, a MESZÖV-be is küldöttnek javasolt dr. Kálnoki Lajost, nem tudták bejelenteni, (mert külföldön üdül), s kérték megértésüket is.

Az alapszabállyal mindenki egyetértett, de volt

valaki a terem közepén, aki megkérdezte, minek az a sok, népes bizottság, azokkal megint nem jutnak örörl a hátra. Tudtával azért alakult az új közösség, hogy gyorsan és a tagok akaratainak megfelelően működjenek. Ocskó Imre a MESZÖV elnöke felelte a fölvetésre, hogy többek között a nöbi-zottságra is szükség van, amellet, hogy a törvény írja elő létüket, még hasznosak is, mert a nők érdekeit képviselik.

Miután megalakult a Szegedi Munkás Kisarutermelő Általános Fogyasztási Értékesítő és Beszerző Szövetkezet, megválasztották az ügyek képviselőire javasolt bizottságokat. A szünetben a tagok csoportban tárgyalták az eseményeket. Két Petőfi-telepi sertéshizlaló már menetközben is állandóan diszkurált. Egyikük azt hajtogatta, hogy semmi sem változik, csak most már új embereket lesz muszály „megkenni”, ha időben túl szeretne adni a kész jószágokon, ha csak nem kérnek szigorúbb ellenőroket magukra. Mások letorkolták rossz hangulatáért. Tóth Imre más-ként látta az új szövetkezetet. Szerinte mindennek megvan a törvényes útja, csak ismerni illik a szabályokat. Elmondta például, hogy ő többre ment, mikor az irodában kérte az ügy intézőjétől, hogy az írásban foglaltak szerint járjon el. Bár azt is megtehette volna, hogy az utcán elmondja fűnek-fának, hogy a dolgok nem jól haladnak. Ehelyett másoknak is azt ajánlja: ne féljenek kiállni igazukért. Persze voltak, akik azonnal lehurrogták a Petőfi telepi szakcsopórt tagját, mondván, pár híznál ez lehetséges, de aki százat is lead egy évben, annak gond, ha gyenge a takarmány és nincs idejében ami kellene. Abban maradtak végül, hogy most kár vitatkozni, majd egy év múlva többet tudnak. Bizalommal muszáj lenniük az újhoz.

Erre alapozta első elnöki hozzászólását Bihari József is. Azt kérte a tagoktól, hogy pénzzel is segítsék az induló szövetkezetet. Majd bejelentette mit kell belekenniük, hogy megálljanak a lábukon. Többek között belepni a megyei szövetségbe, eltenni a szegedi áfész-tól kapott pénzből különbö-

zó alapokra, majd rendbehozni az örökbe kapott dorozsmai vágóhidat. Erre a tagok pénzét is kölcsön kérik. Kétfélmillió forint értékű részjegyre számítanak.

Ocskó Imre, a másodlagos gazdaság követelményeivel hozta összefüggésbe a dorozsmai székelyi munkás áfészt. Ha a városban és a környéken élő emberek mezőgazdasági munkáját igyekszik majd segíteni a szövetkezet, jó célt szolgál. Nem titkolt szándék, hogy több és jobb áru kerüljön a boltokba, piacokra, és ezt az igazságos versengés bizonyára segíteni fogja.

Az is megfogalmazódott a vasárnapi alakuló összejövetelen, hogy minden reménykedés jogos, de aki nagy változásokat remél — ismerve a gazdasági életünk jelenlegi állapotát — elrugaszkodik a valóságtól.

Majoros Tibor

Tanácskozás a munkahelyi művelődésről

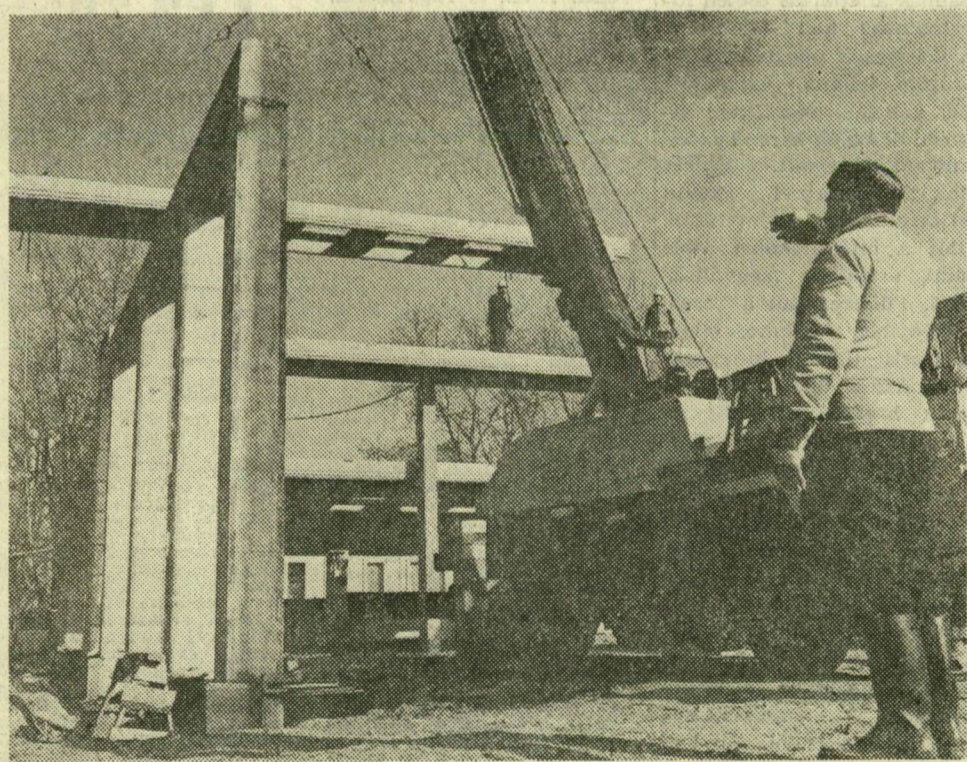
Fő feladat az igények felkeltése

A munkahelyi művelődés kibontakoztatása elsősorban a szakember, és az ismeretterjesztő programok, továbbkeltésén múlik — hangsúlyozták a vállalati szakszervező vezetők, népművelők hétfői országos tanácskozásán, amelyet a SZOT székében rendeztek e fontos közmművelődési területen szerzett gyakorlati tapasztalatok kiértékelése és az ügyet előrevívő tennivalók meghatározására. Az értekezleten megállapították: jóllehet, a vál-

latoknál több a népművelő tak gondot a programok lebonyolításában, mert a vállalatok jóléti és kulturális alapjának bővülésénél dinamikusabban növekedtek a közmművelődést szolgáló kiadások. Az eddigieknél többet kell tenni tehát a művelődés iránti tömeges igények felkeltéséért, mert ezen múlik a rendelkezésre álló lehetőségek jobb kihasználása, és a közmművelő munka fejlesztése is.

Szölkak arról, hogy a műveltség társadalmi elismerésének növekedése kellően ösztönözheti a tanulást, a művelődést, a kiművelt emberfők rangjának elnyerését. Ezért támogatni kell a vállalatoknál annak a helyenként már fellelhető szemléletváltozásnak a kiszélesítését, amely a gazdálkodás javításában, a műszaki haladás meggyorsításában alapvetőnek tartja a műveltség és a szakképzettség általános színvonalának emelését, sok munkahelyen ugyanis éppen ennek hiánya gátolja a fejlődést. Am ehhez, szükség van a vezetők, a műszakiak és a közzgazdászok széles körű közreműködésére az ismeretterjesztésben, az oktatásban, továbbá a személyes példamutatásra az önképzésben.

A tanácskozás résztvevői elutasították azokat a szélsőséges felfogásokat, amelyek a munkahelyi művelődést leszűkítik a szakmai képzésre, továbbképzésre, vagy — túlzásokba esve — a művelődési ház teljes feladatkövével ruháznak fel az üzemet. A két vélet között van a helyes arány. Felhívták a figyelmet arra, hogy a munkahelyi közmművelődés formálásánál, tervezésénél a kollektíva valódi kulturális szükségleteiből indulniak ki a vállalati művelődési bizottságok,

Betonoszlopok magasodnak a Tisza-pálvaudvar közelében, pontosan a furcsa nevű Fövám köz nevű utcában, ahol üzemcsarnok és festőműhely épül a MÁV biztosítóberendezési szakosztálya részére. A MÁV tervezőintézetének terve alapján a DÉLEP építői és munkagépei dolgoznak itt. Az enyhe időjárás kedvez a panelszerelőknél. A 11 millió forintos költséggel épülő új üzemházban harmincan dolgoznak majd, a szerelőcsarnokban a munkagépek időszakos karbantartási munkálatait, valamint külső- és belsőtéri szerelvények előkészítését végeztetik, a festőműhelyben pedig automatizált elektrosztatikus berendezések biztosítják a kedvező munkafeltételeket. Képünk a panelszerelő munkájáról készült.